

Jõulupuulaulud

MIDA LAULDAKSE

O/Ü. „K. MATTIESENI TRÜKIK.“
JA O/Ü. „ILUTRÜKI“ PERE
ühisel jõuluõhtul

23. XII 1938. T. E. K. A. S-i
RUUMES, VENE TÄN. 5

ARH

ARHIIVK

47931681

I. JÕULULAUL.

Oh sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Püha, kallis jõuluaeg!
Ilm oli hukas.
Kristus on sündind,
Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Püha inglite lauluaeg!
Petlemma mäe peal
Kuuldakse nüüd hääl:
Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Patusele õnneaeg.
Kristus on ilmud,
Meid lunastanud,
Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

2. KÕNE.

3. JÕULULAUL.

Viisil: Oh kuusepuu, oh kuusepuu.
Oh jõulupuu, oh jõulupuu!
Kui armsasti sa hiilgad!
Su küljes küünlad säravad,
Ja jõulu-kingid paistavad.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Kui armsasti sa hiilgad!

Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
S'ust igaüks saab rõõmu,
Su juures rahvad laulavad,
Ja rõõmsalt andeid ootavad.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
S'ust igaüks saab rõõmu!

Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Nii haljas, roheline!
See taeva rõõmu tähendab,
Kus igavest' kõik haljendab,
Oh jõulupuu! oh jõulupuu
Nii haljas, roheline.

4. BARITONI SOOLO — HR. R. MOSS.

5. ÜHISLAUL.

Viisil: Ma olen väike postimees.
Kui rõõmus on me meel —
Ja koht meil käes on veel.
Ei karda tööd, ei raskust,
Sest meil ei puudu oskust.
Kui tellitud saab töö,
saab valmis üle öö.
See kiiruse püüe on meil;
Aga kes seda kiirust meil taga a'ab?
See šeff, kes küsib, kunas valmis saab.
Sest nii, ja mitte teisiti,
„See tarvis tingimata tehtud nii“.

Ka vahest kurb me meel
Kui töö on valel reel.
Kust alguse ta saanud,
Või kes on tema loonud?
Siis otsima sa pead
Kõik osakonna read
Nii mõnigi kord terve päev.
Aga kes sellest küsib,
Või kes sellest teab?
Töö täna valmis saama peab —
Sest nii ja mitte teisiti:
„See tarvis tingimata tehtud nii“.

Kui jälle rõõmus meel,
Kõik lodusasti teel.
See kiire Fordi-tempo —
Vast masin teeb ka vempu,
Kui poogen tantsib sees,
Või poognal jooned sees.
See trükkija süüdi ses kõik;
Sa värvi ja vett siis tarvita,
Ja mõõdukust sa ikka meeles pea —
Sest nii ja mitte teisiti,
Sest „trükitud“ see ilusti.

Kui ühiselt me koos,
Ja tuju täies hoos.
Me šeffest lugu peame —
Kui vahest neid ka neame.
„Mathiesen“, „Ilutrükk“,
See on üks „suurestükk“.
Ja „Loodus“ suurem veel.
Sa firma nime ikka meeles pea:
Ta nimeks „Ilutrükk“ — sa seda tea.
Need firmad tuntud kõigile,
Ka sealpool üle suure vee.

6. VÕIMLEMISETTEKANDEID —
HR. K. SONN.

7. ÜHISLAUL.

Viisil: Volga, Volga...

Meie pere kogund leeri
Täna kuuse alla kõik,
.: Pidamaie „palaveeri“;
See on eksimatu tõik .:.

Naergu igäüks, kes kuuleb
Endast laulus mainivat.
.: Ärgu mossitagu huuled,
Tehku nägu lõbusat .:.

Üle suure pere mühab
Männik, pere kuningas.
.: Teretunud mees, kes tahab
Tööd ka teha pimedas .:.

Nõuab tööd, et tehtaks kiirelt,
Vast ka autor leidmata.
.: Tasuks langeb münte siiralt
Ühes raamatutega .:.

Jõuluvana:

„Kuidas töö, nõnda palk.
Laiska ootab tugev malk.“

Aga sealt on kuulda juttu
Võimsaks müräks paisuvat.
.: See on M ö l d e r, kes ka ruttu
Logelejaid hurjutab .:.

Möldrimees, kes au sees ikka,
Trükitooteid jahvatab.

∴ Otsib vigu, vahel sekka
Diplomeidki saavutab ∴

Tuled tööle millal tahes,
Leiad Haffner ammu ees.

∴ Olgu äripäev või pühad,
Ikka tema rängas töös ∴

Kaugele on jäänud temast
Maised mõnud naise näol.

∴ Ei pea lugu söögiajast —
Aga ikka töö ja hool ∴

Välil vastne sõrmus sõrmes,
Meestelaulust lugu peab.

∴ Päälikuna Kaitseliidus,
Mida teeb, kes seda teab ∴

Jõuluvana:

„Las' kasvame, me tõusev sugu —
Neist peab trükirahvas lugu!“

Kured kingituse toonud,
Meistrile, kel nimi Laur.

∴ Tööpäev „lühike“ on loodud,
Haffneriga võrdne aur ∴

Kärgib nii, et paugub koda,
Raskelt ohkab „Monopol“.

∴ Otsib õiget värvisoga.
Vaatke, mida suudab hool ∴

Jõuluvana:

„Kui töötad ikka hoolega,
Siis läbi saad sa poolega.“

(Järgneb.)

NB.: Ujuda ka tahab kala;

Sinna vahele võtame üks pala. Proosit!!!

8. LAULUD, KUS KA VÄHE NALJA —
HR. J. TEMMO.

9. ÜHISLAUL

Viisil: Toa taga, tiigi ääres...

„Iutrukist“ tahañ mina
Teile vähe jutusta,
Kus on rahvasegu kena —
Üks on nii ja teine naa.

Tervet seda käitist juhü
Leonhard K a h l kel nimeks on,
Tööd ja äri tema rihü
Ikka peale jääb ta jonn.

Härta K a h l on lahke härta
Hüvast naljast aru saab;
Vahel teeb ka rasket kära,
Siis kui miski „plahvatab“.

Meie fotolitot moodsat,
Mis on toodud Saksamaalt,
Instrueerimas on hoogsalt
B i t t n e r pärit Tšehhimaalt.

Mees kes vihkab happe gaasi,
Mis on kibe ninale;
Parem tema kratsib klaasi —
See on ala temale.

Uudne asi ikka tore
Rahvas temast lugu peab,
Äri selle moodusega
Toredasti läbi veab.

Räägid kundel kuuest värvist
Tegelikult neli on,
Aga kus selle suure kasu
Aru ja ots siin on.

J o h a n n s o n i l aastaid vähe,
Praktikas veel noorur ta;
Peagi teda saame näha
Šeffi hüva käena.

Pruksi küll ei ial stööri
Pudel õilsa sisuga;
Konjakit ja ka likööri —
Kõiki joob ta isuga.

Lellep faktorina au sees
Tal on ikka palju tööd,
Tuleb puudu päeva jooksust
Abiks vahel võtab ööd.

Josef Mattusch litograaf
Töö lubab täna valmista,
Aga lubaduse peale
Ülehomme kätte saad.

Meister Jakob (y) nagu pastor —
Pole vist küll maine taim.
Tasa-pisi ringi hiilib,
Nagu mõni paha vaim.

Müller vana trükionku —
Kõrgema ta kunsti mees.
Ei ta veni, kuiva kokku
Hiigla töö ja vaeva sees.

Koplus meie „õiguskantsler“ —
Ta ei pruugi liialt suud;
Saksa keelt ta hädas murrab,
Kui ei aita miski muu.

Past see hoolsalt pilte trükib
Raske palehigi sees;
Kodus lipse, sokke müütab
Päris hingehinna eest.

Sördil meeldib ennast vuntsi
Rahulik on tema närv,
Õllest, viinast segab puntsi
Mõtleb, sest saab umbdrukvärv.

Meister B e r g m a n n harib keha:
Sporti teeb ta hoolega;
Aga ületunde teha
Seda küll ei salli ta.

Valter B e m see tore mees
Ilutrüki pere sees,
Naiste südamed ta võidab
Foto-aparaadiga.

K i v i t lubadusi loobib
Ringi kerge käega;
Aga lubaduste täitmist
Temalt ära nõua sa.

10. BARITONI SOOLO — HR. R. MOSS.

II. ÜHISLAUL (JÄRG).

Viisil: Volga, volga ...
Korter üürimaksust vaba —
Seda oskab ainult V i r k.
∴ Töö tal ees ja töö tal taga
Hindab eksameil vaid nõrk ∴

Muidu töö, kui iga teine
Rassib, ränka vaeva näeb.
∴ Meister olla pole kerge,
Maater tihti mustaks jääb ∴

Jõuluvana:

„Kuidas lükkad, nõnda läheb!
Kui aga ülemus seda tahab.“

Üks, kes masinatest eemal,
Mäsleb paberite seas.
∴ L e h b e r t inventuuri teemal,
Arvud sõda peavad peas ∴

Kontorist võib leida teda.
Toda kogu sirgemat.
:: Seal, kus kunded peavad sõda;
Hinda saada odavat ::

Jõuluvana:
„Tee tööd ja palu Jumalat
Ning kiida igat rumalat.“

Akadeemiline noorik. —
Kontorist ta leiame.
:: Pisike on küll ta koorik
Lahkust talle lubame ::

Kuskilt kostab tugev nagin,
Keegi murrab „Zeitungit“.
:: Konkurents sel mehel tugev,
See ei häiri Masingit ::

Püüab teha kõik, mis suudab,
Leida õiget lahendust.
:: Aga aeg end siiski muudab,
Leht jääb maha vedurist ::

Pertels käitisvanem ammu,
Selle koha pärinud.
:: Poodnik Kuuseni teeb sammu
Saab, mis keegi soovinud ::

Kui on kuskil tuli lahti
Kiirelt kohe mundri sees.
:: Tõttab ruttu tule-vahti.
Ise ikka lõbus mees ::

Jõuluvana:
„Ei tede poisid mede poiste vastu
saa...“

Kõitekoja kuninganna
Gulbis'eks ta'd nimetab
:: Kõik, kel tarvis „kokku panna“,
Tema poole sirutab ::

Ehkki tööd on mehemoodi
Rahu temast võitu saab.
:: Et ka ridu temast loodi,
Proua Gulbis naeratab ::

Jõuluvana:
„Ei näputöö pole naiste töö...“

Veel meid juhib kõitekojas
Hoolsas vaimus Ella V i i r.
:: Tihti seisad nagu sõjas,
Siis ta sõnal kindel piir ::

Töötab Adi, Ida, Hilda;
Peale nende teisi ka.
:: Kes ka kuul'vad nende kilda —
Raske olla nendeta ::

On vast veelgi, kelle kohta
Tuleks ridu väänata.
:: Aga jätame siin puhta
Koha „Ettekääneta“ ::

Väga suur on meie pere
Raske kõiki tabada.
:: Aga päästnud oma kere
Mõnigi on õnnega ::

Juttu on nüüd olnud küllalt,
Mõndagi ka „tõrvatud“.
Vast ka mõnel juba villand,
Olgu laul siis lõpetud ::

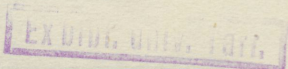
Jõuluvana:

„Jatkame meeolelu täies aurus!“

12. ÜHISLAUL.

Trükirahva vana komme olgu ikka aul,
Sõpreringi olenguil kõlagu me laul.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Sõpreringi olenguil kõlagu me laul.

Ladujatel ikka kiire, peale surub töö.
Kui on lõppend päevakära, algab kõrtsis öö.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Kui on lõppend päevakära, algab kõrtsis öö.

Ladumasin mehi vaevab, kuumus kurnab neid,
Automaatideks nad muutund, see on põrgu leid.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Automaatideks nad muutund, see on põrgu leid.

Spritserit ei maksa karta, täna õhtul siin
Pritsimiseks pole tina, vaid on õlu, viin.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Pritsimiseks pole tina, vaid on õlu, viin.

Trükkijad on nooblid härrad, värvi tunnevad.
Aga trüki lärm ja mürin närve murravad.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Aga trüki lärm ja mürin närve murravad.

Elu neil on siiski kerge, masin vaeva näeb,
Meister ise ringi kõnnib, omal lipsu säeb.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Meister ise ringi kõnnib, omal lipsu säeb.

Murdjateks meil vanad sellid, see on tuttav tööik.
Töö ei litsu neile peale, viina võtavad kõik.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Töö ei litsu neile peale, viina võtavad kõik.

Faktoritel kõige raskem elu meie seas.
Hommikul kui ärkavad, neil tuhat mõtet peas.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Hommikul kui ärkavad, neil tuhat mõtet peas.

Aga meie rahvas tunneb märkust, „kala“ ka.
Ja kui sünnib mõni juhtum, kaob kõik salaja.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Ja kui sünnib mõni juhtum, kaob kõik salaja.

Enne meie siit ei lahku, kui ju taevas koit.
Meie laulud vaikigu, kui lõppend viin ja toit.
Joo, joo, joo, sõbrakene joo.
Meie laulud vaikigu, kui lõppend viin ja toit.

